

ikke kan indbrømme, at det nævnte, det sidste Althing forelagte Lovudkast eller det Lovforslag, som er indbragt af det ærede Medlem, som nys havde Ordet, indeholder nogen udtømmende Anviselse af alle de Island vedrørende statsrettlige Forhold. Jeg siger det altsaa kun til som et Elags Supplement, hvorimod jeg iøvrigt ikke har eet Ord at indvende mod, hvad Dagsordenen i saa Henseende indeholder. Naar Dagsordenen dernæst udtaler et Haab om, at Island ikke længere end nødvendigt vil komme til at savne den til vore Forhold svarende Ordning af Lovgivningsmyndigheden for Islands særlige Anliggender, saa kan Regjeringen heller ikke have det Mindste at indvende mod en saadan Udtalelse. Det er nemlig ikke alene Regjeringens Haab, men det er Regjeringens bestemte Villie, forsaavidt det staaer til den, at Island ikke længere end nødvendig skal komme til at savne en saadan Ordning. Og det er Regjeringens niest levende Ønske, at man saa snart som mulig maa kunne naae dertil. Jeg kan altsaa i Gæt og Alt tiltræde den foreslaaede Dagsorden og anbefale det høje Thing at vedtage samme.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om den foreslaaede motiverede Dagsorden, og man gik til Afstemning over samme, hvorved denne (see ovenfor)

vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Formanden: Hermed ere altsaa Forhandlingerne om denne Sag endte og det af det 4de Medlem for 1ste Kred (Behmann) indbragte Lovforslag bortfaldet.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: 3die Behandling af Udcast til Lov angaaende en forhøiet Ligning til Amternes Skolefond.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 702 ff.).

Der var til denne Behandling intet Wen-

dringsforslag stillet. Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Formanden: Jeg seer vel ikke den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet her i Salen, men efter Omstændighederne antager jeg dog ikke, der kan være Noget til Hinder for Sagens Foretagelse, saameget mindre som to andre Ministre ere tilstede.

Ordføreren (Nielsen): Da der ikke er stillet noget Endringsforslag, og da Ingen har forlangt Ordet, kunde jeg maaskee ogsaa have afholdt mig fra yderligere at udtale mig og ligesvem ladet Sagen gaae til Afstemning. Jeg skal imidlertid udbede mig Tilladelse til at maatte yttre blot nogle faa Ord, hvortil jeg væsentligst foranlediges ved de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Sessen), der ikke syntes at have følt sig ganske tilfreds med mine Udtalelser eller deri at have fundet de Oplysninger, som han ønskede. Jeg har nu læst den ærede Landsthingsmands Udtalelser i Tidenden, og jeg vil saaledes nu bedre kunne yttre mig om, hvad jeg dengang muligen ikke opfattede fuldstændigt. Det, den ærede Landsthingsmand egentlig ønskede at vide, var, om Lovforslaget med den deri indførte Endring vilde medføre, at enten Communerne eller Statskassen vilde tabe Noget derved. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa at, idet Udvalget tiltraadte Lovforslaget, tiltraadte det det med den foreslaaede Forhøielse af Maximum, og med det Formaal, som var udtalt i Slutningen af § 1, at begrænde Statskassens Deeltagelse i Ligningen. Udvalget tiltraadte dette Sidste, navnlig i den fuldstændige Erkjendelse af, at det var Veien til at hæve et abnormt Forhold; dette var Udvalgets Motiv, og derimod var det ikke dets Hensigt at ville indføre Noget, hvorved enten den Ene eller den Anden, Kommunen eller Staten, kunde vinde eller tabe; det var, troer jeg, Udvalgets Mening at gjøre Forholdet normalt. Men Udvalget gjorde en